

да го е съня дали ми се иска и дали града ме е омаял.

Теофил

- Дръзки са думите ти. А аз се сближих с теб защото ми се видя самотен и тъжен. Яздеше мълчалив по целия път. Имаш ли майка? Делил ли си се други път от къщи?

Калоян

- Коя е тази черква?

Теофил

- Седемте престола. В нея се намират гробовете на василевсите.

Калоян

- Значи там с погребан Василий Българоубиец?

Теофил

- Не. Василий втори е бил погребан в манастира Иван Богослов. Тук са гробниците на седем от апостолите.

Там се намира и колоната с която е бил вързан господ наш преди да бъде отведен на кръста. Всичко е само от чисто злато и сребро. Не напразно казват, че две трети от световните богатства са събрани във Визанс, а третата е пръсната по света. Някои намират тази черква за по-богата и по-хубава от света София, но аз по си харесват Великата черква. Какво пак се замисли, княже?

Калоян

- Ще отнеме ли бог благословията си от града, който пази толкова скъпи светини?

Теофил

- Никога. Този град ще ^{стане}стане вечен, както е вечно божието име.

Калоян

- Нищо няма да спаси Бизанс, както нищо не спаси Рим. Моят народ живее в дървени бордеи. Но аз мисля, че по-важно е духът на племето да бъде як, а не камъмът на дворците...

Теофил

- Ти знаеш ли кому говориш така, варварино?

Калоян

- На един ромеец. А вчера ромейците напуснаха моята земя без да успеят да прехвърлят стените на